

Moslim of Mohammedaan

[nederlands - dutch - الهولندية]

revisie: Yassien Abo Abdillah

2014 - 1435

IslamHouse.com

مسلمون أو محمديون

«باللغة الهولندية»

مراجعة: ياسين أبو عبد الله

2014 - 1435

IslamHouse.com

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Tijdens een recente discussie met een christen, werd ik constant aangesproken met mohammedaan. Ik zei: “Ik word liever aangesproken als moslim i.p.v. mohammedaan, want de naam mohammedaan heeft geen basis in de Islam en wordt door sommige niet-moslims gegeven aan moslims, zoals ook de naam christen door niet-christenen geïnnoveerd is.” De christen antwoordde: “Ik noem moslims liever mohammedanen omdat ze volgelingen zijn van Mohammed. En ik ben een christen omdat ik een volgeling ben van Jezus Christus.”

Hoewel ik als moslim meer van onze geliefde profeet Mohammed (Allah's zegeningen en vrede zijn met hem) houd dan van mijzelf, en ik een kogel zou willen vangen om zijn leven te redden, wil ik toch niet mohammedaan genoemd worden omdat deze naam geen basis heeft in de Islam. Zo dient een moslim zich te gedragen: hij volgt louter tekstuele bewijzen in het licht van de juiste context, en weigert zich over te geven aan innovaties, emoties en begeerten.

Daarbij suggereert de naam mohammedaan dat zo iemand Mohammed aanbidt, zoals christenen Christus

aanbidden. En dit is dus absoluut niet het geval. Deze naam kan dus voor verwarring zorgen, en de Islam is duidelijk. We volgen en gehoorzamen Mohammed (Allah's zegeningen en vrede zijn met hem), maar aanbidden hem niet. *Imaam* Ah'mad leverde over dat Ibn 'Abbaas (moge Allah tevreden zijn met hem) zei dat 'Oemar (moge Allah tevreden zijn met hem) zei dat de boodschapper van Allah (Allah's zegeningen en vrede zijn met hem) gezegd heeft: "Prijs mij niet overmatig zoals de christenen overdreven aangaande Jezus, zoon van Maria. Waarlijk, ik ben slechts een dienaar, dus zeg: Allah's dienaar en Zijn boodschapper." (Dit is de bewoording van al-Boekhaarie.) *Imaam* Ah'mad leverde over dat Anas ibn Maalik (moge Allah tevreden zijn met hem) zei dat een man eens zei: "O Mohammed! Jij bent onze heer en de zoon van onze heer, onze meest rechtschapen persoon en de zoon van onze meest rechtschapen persoon..." Allah's boodschapper (Allah's zegeningen en vrede zijn met hem) zei: "O mensen! Zeg wat je moet zeggen, maar sta de satan niet toe om jullie beet te nemen (te misleiden). Ik ben Mohammed ibn 'Abdoellaah, Allah's dienaar en boodschapper. Bij Allah! Ik houd er niet van dat jullie mij verheffen boven de positie die Allah mij geschonken heeft."

En het gehoorzamen van Mohammed (Allah's zegeningen en vrede zijn met hem) is gelijk aan het gehoorzamen van God: **“Wie de boodschapper**

(Mohammed) **gehoorzaamt, gehoorzaamt dan werkelijk Allah...**” (Koran 4:80.)

Waarlijk, al wat Allah's boodschapper uitspreekt is niet uit zijn eigen begeerte, maar een openbaring geïnspireerd aan hem. Verhaald door Aboe Hoerayrah (moge Allah tevreden zijn met hem): “Allah's boodschapper (Allah's zegeningen en vrede zijn met hem) heeft gezegd: ‘Eenieder die mij gehoorzaamt, hij gehoorzaamt Allah; en eenieder die ongehoorzaam is jegens mij, is ongehoorzaam jegens Allah; en eenieder die gehoorzaam is jegens de leider die ik aanstel, hij gehoorzaamt mij; en eenieder die ongehoorzaam is jegens hem, is ongehoorzaam jegens mij.’” (*Sah'ieh' al-Boekhaarie*, 9/7173.)

Aboe Hoerayrah (moge Allah tevreden zijn met hem) verhaalde ook: “Allah's boodschapper (Allah's zegeningen en vrede zijn met hem) heeft gezegd: ‘Al mijn volgelingen zullen het Paradijs binnengaan behalve die weigeren.’ Zij (zijn metgezellen) zeiden: ‘O boodschapper van Allah! Wie zal weigeren?’ Hij zei: ‘Eenieder die mij gehoorzaamt zal het Paradijs binnengaan, en wie mij niet gehoorzaamt is degene die weigert (het binnen te gaan).’” (*Sah'ieh' al-Boekhaarie*, 9/7280.) Zie het boek van Jamaal al-Din M. Zarabozo, *Het Belang en de Autoriteit van de Soennah*, uitgegeven door [Uitgeverij Momtazah](#).

Deze *h'adieth* (overlevering) is te vergelijken met het Bijbelvers: “Jezus zei: ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij.’” (Johannes 14:6.) D.w.z. door hem te gehoorzamen en zijn boodschap van Islam (zie Jakobus 4:7) te volgen: IN DIE TIJD, toen de correcte leiding niet meer aanwezig was! Dus als je een volgeling van Jezus (vrede zij met hem) bent en je houdt van hem, volg je hem exact.

Maar Jezus (vrede zij met hem) was geen christen en noemde zichzelf geen christen. Hij behoorde tot de Israëlieten, of de Joden. Hij was een Jood, met hoofdletter, wat verwijst naar een lid van het volk der Joden - de Israëlieten of *Banie Israa-iel*. Hij was echter geen jood als een joodsgelovige (men schrijft jood dan met een kleine letter), want Jezus (vrede zij met hem) kwam immers om de religie te herstellen van de verloren schapen van het huis Israëls (zie Matteüs 15:24), die van de ware religie waren afgeweken. Een Jood is dus niet per definitie ook een jood, want de Joden die hun profeten gehoorzaamden waren moslims: degenen die zich overgeven aan God.

De naam moslim (van het Arabische *moeslim*) wordt vaak gegeven aan alleen diegenen die geloven in de profeet Mohammed (Allah's zegeningen en vrede zijn met hem), maar in feite is dit niet juist. Dit wordt duidelijk als we kijken naar de betekenis van moslim.

Een moslim is iemand die zich overgeeft aan God, aan Allah. Dus alle volgelingen van de waarheid, zoals die door verschillende profeten en boodschappers is verkondigd, zijn moslims. Dus de profeet Jezus (vrede zij met hem) en zijn ware volgelingen zijn moslims, de profeet Mozes (vrede zij met hem) en zijn ware volgelingen zijn moslims etc., en de religie/boodschap waar de profeten en boodschappers mee kwamen was altijd *Islam* – Islam (overgave aan God). Zo heeft Jezus (vrede zij met hem) volgens de Bijbel gezegd: “...Onderwerp u aan God (= Islam), maar bied weerstand aan de duivel (die oproept tot dwaling)...” (Jakobus 4:7.) Alle profeten riepen de mensen op tot *tawh'ied* (de eenheid van God) en verwierpen *shirk* (polytheïsme, afgoderij).

De christen in kwestie bewijst in feite, door de voorkeur te geven aan zijn begeerte boven tekstuele bewijzen, dat hij behoort tot, zoals we dat in de Islam noemen, *Ahloe Bid'ah* (de mensen van innovatie). Want de naam christen of Christendom heeft geen basis in de leer van Jezus (vrede zij met hem). Zie [Islaam en Christendom in de Bijbel](#) en [Het verbod op innovaties \(bid'ah\)](#).

In Handelingen 11:26 lezen we: “...en dat de discipelen het eerst te Antiochië christenen genoemd werden...” De bevolking van Antiochië (het huidige Antakya, hoofdstad van de provincie Hatay in Zuid-Turkije tegen

de grens met Syrië) waren ongelovigen en zij noemden de discipelen van Jezus (vrede zij met hem) voor het eerst “christenen”, volgelingen van Christus, van Jezus.

Maar door het accepteren van deze nieuwe naam, door de liefde - die blind maakt - die zij voelden/voelen jegens Jezus (vrede zij met hem), ontstond er in feite een “nieuwe religie”, het Christendom, hoewel Jezus (vrede zij met hem) dus geen nieuwe religie en geen Christendom predikte.

Dit komt allemaal doordat men destijds de begeerten volgde, wat schoonschijnend gemaakt werd door de satan.

Dit blijkt ook uit, bijvoorbeeld, het veranderen van de datum waarop men Pasen vierden. Eerst vierden de christenen Pasen volgens de joodse berekeningswijze, maar tijdens het Eerste Concilie van Nicea in 325 n.C. werd deze datum gewijzigd om de reden dat men vooral die “afschuwelijke joden” niet wilde volgen. Christenen die vasthielden aan de joodse berekeningswijze werden quartodecimanen genoemd en met schuine ogen aangekeken. Zie [Before Nicea - The Early Followers of Prophet Jesus](#) (Engels, pdf, 392 kb).

Een ander voorbeeld is het vieren van Kerstmis. Hoewel de geboorte van Jezus (vrede zij met hem) in

de eerste drie eeuwen na Jezus' dood geen bijzondere plaats in nam, zorgden keizer Constantijn de Grote en de bisschoppen in de vierde eeuw n.C. ervoor dat Kerstmis op grotere schaal op 25 december gevierd werd, hoewel deze datum zeer twijfelachtig geacht wordt. Maar op deze datum werd rond de Middellandse Zee tot dan toe de zonnegod vereerd, en omdat Jezus het *Licht van de Wereld* of het *Licht voor de Mensen* genoemd werd (zie Johannes 1), is het goed mogelijk dat Constantijn I zou hebben besloten dat de geboorte van Jezus (vrede zij met hem) op deze dag gevierd zou moeten worden zodat de christenen en de talrijke afgodenaanbidders in zijn Rijk iets gemeenschappelijks zouden hebben. Bovendien - en dit feit was wellicht invloedrijker geweest bij de opkomst van de viering van de geboorte van Jezus (vrede zij met hem) als Kerstmis - waren de dagen rond 25 december reeds de vrije feestdagen der saturnaliën (een feest op 17 december ingericht ter ere van de god Saturnus). Enfin, het vieren van Jezus' geboorte is niet door hem onderwezen en is dus een vorm van *bid'ah* (innovatie) zoals het vieren van Mohammed's geboorte ook een *bid'ah* is. Zie [Het vieren van al-Mawlid an-Nabawiey](#).

Ook de kerstboom is een vorm van innovatie, aangezien het niet onderwezen is door Jezus (vrede zij met hem). De kerstboom gaat terug op een vruchtbaarheidssymbool, waarschijnlijk van de Germanen die voor hun kerstening rond de tijd van

winterzonnnewende (het joelfeest of Yule) een altijd groene boom in huis of op het erf hadden. Vanwege deze heidense wortels heeft de Rooms-katholieke Kerk de boom lange tijd geweerd uit het Christendom. Maar Luther verklaarde begin zestiende eeuw n.C. de kerstboom tot symbool van de geboorte van Jezus (vrede zij met hem), waarna geleidelijk aan bijna alle christenen, allereerst in protestantse landen, hem alsnog de huiskamer binnen haalden.

De redenatie van Luther waarom dit een symbool van Jezus' geboorte was, is zeer interessant, aangezien het laat zien hoe men eigen interpretaties toepast en volgt, en stap voor stap nieuwe zaken in de religie toepast: volgens Luther herinnert de kerstboom de christen aan de Boom in het Paradijs; de kerstboomballen aan de vruchten waarvan Adam (vrede zij met hem) en Eva aten. De piek in de boom (soms in de vorm van een ster) staat voor de ster die de wijzen de weg wees naar de geboorteplaats van Jezus (vrede zij met hem).

Pas sinds 1982 staat er in het Vaticaan ook een kerstboom, waardoor ruim 1900 jaar na Jezus' overlijden in de ambtswoning van de paus, het hoofd van de Katholieke Kerk, ook een boom met heidense wortels staat. Dus zelfs het hoogste gezag is uiteindelijk gezwicht voor deze innovatie, iets dat niet behoort tot de weg en het voorbeeld van Jezus (vrede zij met hem).

Voor het laatste voorbeeld zullen we eerst een Koranvers aanhalen: **“De sabbat (de zaterdag) werd slechts geplaatst op (voorgescreven voor) degenen die daarover van mening verschilden. En waarlijk, jouw Heer zal zeker tussen hen oordelen op de Dag der Opstanding aangaande hetgeen waarover zij van mening verschilden.”** (Koran 16: 124.)

Er is gezegd dat God d.m.v. Mozes (vrede zij met hem) de vrijdag voorschreef als rustdag voor *Banie Israa-iel* (de Israëlieten), maar zij veranderden dit en kozen de zaterdag omdat dit de dag was waarop de Schepper niets schiep, aangezien Hij de schepping op vrijdag voltooid had. (Zie *Tefsier Ibn Kethier*.) Dit volgens Genesis 2:2: “...Op de zevende dag had God Zijn werk voltooid, op die dag rustte Hij van het werk dat Hij gedaan had...”

Wij moslims zien dit als een godslastering, want God hoeft niet te rusten: **“...Sluimer noch slaap kan Hem overvallen... ...Hij voelt geen vermoeidheid door het waken over en het in stand houden van beide (de hemelen en de aarde)...”** (Koran 2:55.) Maar dit terzijde.

Ook o.a. de Zevendedags Adventisten vieren als christelijke sekte de zaterdag als de door God voorgescreven rustdag (i.p.v. zondag), omdat zij menen dat Jezus (vrede zij met hem) niet op aarde kan

wederkeren omdat de kerken de sabbat niet vieren. Volgens de Bijbel is de zaterdag de sabbatdag. Dat vele christenen nu de zondag als rustdag zien, heeft te maken met de onjuiste geloofsovertuiging dat Jezus (vrede zij met hem) op de eerste dag van de week uit de dood opgestaan zou zijn (zie [Stierf Jezus aan het kruis?](#)). Op zondag wordt dit vermoeden herdacht.

Er is echter voor christenen geen rechtstreeks argument uit de Bijbel om op die dag te rusten, wat wederom beduidt dat zij niet zo zeer tekstuele bewijzen volgen, maar zij dus meer *Ahl al-Bid'ah* zijn: de mensen van de innovatie. Er is ook gezegd dat de invoering van de zondag als rustdag in plaats van de zaterdag plaatsvond onder de Romeinse keizer Constantijn de Grote, die - naast het invoeren van Kerstmis op 25 december - in een edict in 321 n.C. zowel aan zijn heidense als aan zijn christelijke onderdanen de zondag aanbeval als de 'eerbiedwaardige dag voor de verering van de Zon'. Het was zijn manier om de tegenstrijdige religies van het Rijk samen te brengen door iets gemeenschappelijks onder hen in te stellen.

Hoe dan ook, er zijn ook veel christenen die niet geloven in een absolute rustdag. De Bijbel laat christenen hier ook heel vrij in: "De een beschouwt bepaalde dagen als een feestdag, voor de ander zijn alle dagen gelijk. Laat iedereen zijn eigen overtuiging volgen." (Romeinen 14:5.) En: "Laat niemand u iets

voorschrijven op het gebied van eten en drinken of het vieren van feestdagen, nieuwemaan en sabbat.” (Kolossenzen 2:16.) Hier wordt aangegeven dat iedereen zijn eigen interpretatie mag hebben van de rustdag. Ook Johannes 5:17 gaat over arbeid en dagen. Jezus (vrede zij met hem) richtte zich hier tot joden die tegen hem optraden vanwege zijn werkzaamheden op de sabbat: “Maar Jezus zei: ‘Mijn Vader werkt aan één stuk door, en daarom doe ik dat ook.’” Volop meningsverschillen dus! Ondertussen zijn de moslims vrij van onenigheid over welke dag het is en geëmancipeerd van zulke strikte beperkingen.

Al deze voorbeelden dienen ervoor om een beeld te schetsen waarop veel christenen hun handelingen van aanbedding baseren: niet zo zeer op tekstuele bewijzen, maar meer volgens de begeerte, hun eigen redenering en verstand. Zie ook [Christendom of Paulusdom?](#).

Moslims hebben zeer uitgebreide wetenschappen ontwikkeld met krachtige, stevige en onwrikbare principes zodat bekend is welke teksten authentiek (*sah'ieh'*) zijn, welke zwak (*dha'ief*) en zelfs welke verzonnen (*mawdoe'*) zijn, met verschillende categorieën daar tussen [zie [Introductie tot h'adieth \(Overleveringen\)](#) en [Inleiding over de wetenschap van de h'adieth](#)]. Het is zelfs bekend wie van de overleveraars wat zei en wie bekend staat als betrouwbaar of twijfelachtig en over wie bekend is dat

hij gelogen heeft of zich regelmatig vergiste etc. Zo zijn er ook strenge regels aangaande *tefsier* (uitleg) van Koranteksten en richtlijnen hoe deze correct geïnterpreteerd kunnen worden. Dit alles dient er voor om de religie correct te begrijpen en hoe die toegepast dient te worden in iemands leven.

Ik vertelde dit eens aan een christen, die zei: “Je moet inderdaad behoorlijke bochten maken (‘wetenschappelijke benadering’) om het nog ergens op te laten lijken.” Maar dit is een bewijs in zijn nadeel. Zonder deze ‘wetenschappelijke benadering’ kan iedereen de teksten naar eigen goeddunken interpreteren en toepassen. Dit is dan ook de reden van het ontstaan van de talrijke sekten in zowel het Christendom als in de Islam.

Deze christen zei betreffende de Bijbel: "Als er 5 teksten gevonden worden die hetzelfde zeggen, vervolgens wordt er een 6e tekst gevonden die iets anders verteld, dan mag je toch tot een conclusie komen." Welke conclusie is dat dan? Dat vijf mensen overeengekomen zijn om iets te vervalsen, terwijl de zesde als enige de waarheid opschreef? Want wie schreef wat!? In het Christendom is dit niet bekend, maar in de Islam wel! Moslims weten precies wie wat gezegd heeft en wie bekend stond als betrouwbaar en wie niet. De christen in kwestie verwerpt dus de wetenschappen van de moslims die de authenticiteit

waarborgen, maar aanvaard wel teksten van onbekende schrijvers! Merk het verschil op.

Teksten interpreteren volgens je eigen opvattingen en gevoelens is ook een belangrijke reden dat o.a. Paulus het Christendom min of meer gevormd heeft. In de Bijbel lezen we o.a.: “Verder geef ik (Paulus) zelf nog – niet de Heer – het volgende voorschrift...” (1 Korintiërs 7:12.) En: “Voor de ongehuwden heb ik (Paulus) geen voorschrift van de Heer, dus ik geef mijn eigen mening...” (1 Korintiërs 7:25.)

Dus je eigen verstand, begeerten en gevoelens - of je eigen mening - dienen niet bepalend te zijn voor de weg die je volgt. Want dan volg je Jezus (vrede zij met hem) niet meer, maar volg je diegene wiens mening je volgt, of heb je je eigen begeerten tot god genomen: **“Heb jij (O Mohammed) degene gezien die zijn (triviale) begeerte nam als zijn god?...”** (Koran 25: 43.)

Dit doe je door je eigen wil - gebaseerd op begeerten en bevestigingen - te prefereren boven God's Wil. Hoewel Jezus (vrede zij met hem) gezegd heeft: “...Onderwerp u aan God (aan Zijn Wil), maar bied weerstand aan de duivel (die onjuiste zaken influistert)...” (Jakobus 4:7.) Alles wat je bewondert en als goed ziet volgens je eigen begeerten of gevoelens, wordt dan jouw religie en jouw

weg (manier van leven) i.p.v. God's weg, verkondigd door vele profeten en boodschappers.

“En onder de mensen is hij die zonder kennis over Allah redetwist en hij volgt elke opstandige satan (duivel onder de mensen of *djinn* die anderen tot misleiding oproept gebaseerd op innovatie en eigen begeerten en meningen).” (Koran 22: 3.)

“O mensheid! Eet van hetgeen toegestaan en goed is op aarde en volg niet de voetstappen van de satan (de duivel, Iblies); waarlijk, hij is voor jullie een duidelijke vijand.” (Koran 2:168.)

En elke daad van ongehoorzaamheid tegenover God behoort tot de voetstappen van de satan.

En tot God keren wij allemaal terug.